

Moja sestra blizanka i ja

(Sabine Nagy)

Moja sestra Jana je osoba koju ne mogu usporediti s nekom drugom osobom. Osim sa sobom, naravno. To je zato što smo blizanci. Po izgledu i karakteru smo jako slični. Imamo plave oči poput neba i kratku smeđu kosu. Malo sam viši od nje, ali stvarno samo malo. Vitki smo iako su naši roditelji i naša starija sestra debeljuškasti. Mama kaže da je sretna što smo takvi.

Jana je uvijek uz mene. To nije samo zato što idemo u isti razred, nego i zato što smo najbolji prijatelji. Jana zna sve o meni, a i ja o njoj. Kad sam sretan ili tužan, Jana točno zna zašto. Ne trebam joj ništa objasniti. Ni ona meni. Naša razrednica kaže to je zato što smo osjećajni te se razumijemo i bez riječi.

U školi Jana je malo bolja od mene. Samo iz matematike nije. Onda joj pomognem i kažem da se ne treba bojati matematike jer je matematika logična i zabavna. Jana mi to ne vjeruje. Zlovoljno piše računske zadaće.

Jana marljivo trenira rukomet, a ja nogomet. Jana je jako dobra u tome što radi. Samo u sportu, ja sam bolji. Mogu se brže kretati, duže trčati i više skakati. Tata kaže da sam u sportu na njega. I on je sportski tip. Najbolji je vratar u cijeloj Austriji.

Moja sestra i ja imamo neku strašnu manju. Ljudi kažu da smo jako znatiželjni. Stalno pitamo: „A zašto je to tako?“, „Što je to?“, „Tko je to?“, „Kamo idete?“, „Gdje ste bili?“... To ide našoj starijoj sestri i našoj baki jako na živce. Kad vidimo da se naljute, odmah smo mirni i bježimo u svoju sobu. Ali, ne izdržimo dugo, onda opet otpočetak: „S kim si bila?“, „Koga si sreo?“, „Kada ćemo krenuti?“...

Ipak, sve u svemu mogu reći da smo omiljeni par. Imamo puno prijatelja i prijateljica koji se rado družu s nama, a i mi s njima.

